

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 11 Οκτωβρίου 2024, με την ακόλουθη σύνθεση: Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Νεκταρία Δουλιανάκη και Βασιλική Πέππα (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Αγγελική Κέντρου και Αθηνά Σιγάλα, Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Αντεπίτροπος της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Ειρήνη Κατσικέρη, η οποία αναπληρώνει νόμιμα τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας που είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Διονυσία Ανδρικογιαννοπούλου, ασκούσα καθήκοντα Προϊσταμένης Τμήματος, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει: Α. Την από 6.12.2006 (με ΑΒΔ/12.12.2006, ήδη ΑΒΔ/2021 και ήδη ΑΒΔ/2023) σωρευθείσα με έφεση, αγωγή της....., χήρας, κατοίκου, οδός ΤΚ, η οποία εμφανίστηκε,

Β. Την από 28.2.2024 παρέμβαση (με ΑΒΔ/28.2.2024) των του, κατοίκου....., οδός..... ΤΚ καιτου κατοίκου, οδός..... ΤΚ, οι οποίοι εμφανίστηκαν,

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Αικατερίνης Πουλίδου, η οποία παραστάθηκε και για νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (e-Ε.Φ.Κ.Α.), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Την εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου και του e-Ε.Φ.Κ.Α., η οποία ζήτησε την απόρριψη της αγωγής.

Την Αντεπίτροπο της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, η οποία πρότεινε την απόρριψη της αγωγής.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 357 του ν. 4700/2020 (Α' 127).

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου
Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο**

1. Η υπό κρίση αγωγή, η οποία εισήχθη αρχικώς στο Έκτο Τμήμα σε συμβούλιο (άρθρα 91 και 93 του ν.4700/2020) και εκδόθηκε η 360/2022 απόφασή του, παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατόπιν της με Α.Β.Δ./2023 αίτησης της ενάγουσας, κατ' άρθρο 91 παρ. 3 του ν.4700/2020, η οποία υποβλήθηκε εμπρόθεσμα και νομότυπα και με την οποία ζητείται η εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο. Επομένως, παύει να ισχύει η 360/2022 ληφθείσα σε συμβούλιο απόφαση του Τμήματος τούτου και η υπό κρίση αγωγή πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω.

2. Με την ένδικη αγωγή, η οποία σωρεύθηκε στο ίδιο δικόγραφο με έφεση, όπως το δικόγραφο εκτιμάται από το Δικαστήριο και όπως το αίτημά της μετατράπηκε από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό με την από 5.6.2015 (αρ. πρωτ. ΕΛΣ/21.8.2015) δήλωση της ενάγουσας, ζητείται να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει σε αυτήν με το νόμιμο τόκο υπερημερίας και επιδικίας, από τη γένεση της αξίωσής της, άλλως από την επίδοση της αγωγής (α) ως αποζημίωση κατά το άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ, το ποσό των 11.878,97 ευρώ, που αντιστοιχεί κατά τους ισχυρισμούς της, σε διαφορές των συντάξεων που έλαβε ο δικαιοπάροχός της, στρατιωτικός συνταξιούχος καθώς και η ίδια, ως κληρονόμος αυτού και ως κατά μεταβίβαση δικαιούχος σύνταξης και αυτών που έπρεπε να λάβουν οι ανωτέρω για το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 31.12.2005, αν η σύνταξή τους είχε αναπροσαρμοσθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 και (β) το ποσό των 10.000,00 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

3. Η κρινόμενη αγωγή ασκείται παραδεκτώς κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση παθητικώς.

4. Εξάλλου, ενόψει του αιτήματος της αγωγής, με την οποία, μεταξύ άλλων ζητείται αποζημίωση ίση με το σύνολο των διαφορών σύνταξης που απώλεσε ο δικαιοπάροχος της ενάγουσας, παρεμβαίνουν στη δίκη οι του και του, τέκνα και φερόμενοι ως συγκληρονόμοι με την ενάγουσα του ανωτέρω θανόντος στρατιωτικού συνταξιούχου (σχ. η από 5.9.2002 ιδιόγραφη διαθήκη του πατρός τους που δημοσιεύθηκε με τα/10.10.2003 πρακτικά του μονομελούς

Πρωτοδικείου και το σχετικό πιστοποιητικό πλησιεστέρων συγγενών που ευρίσκεται στα στοιχεία του συνταξιοδοτικού φακέλου αυτού). Με την παρέμβαση αυτή, η οποία εκτιμάται ως κύρια παρέμβαση (άρθρο 40 του ν.4700/2020) οι παρεμβαίνοντες, αντιποιούμενοι κατά ένα μέρος το αντικείμενο της εκκρεμούσας δίκης, αιτούνται την αναγνώριση της υποχρέωσης του εναγόμενου Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει, νομιμοτόκως και σε κείνους ως συνδικαιούχους, το διεκδικούμενο δια της αγωγής ποσό, κατά το μέρος που το ποσό αυτό αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της καταβληθείσας στον εκλιπόντα πατέρα τους και της δικαιούμενης συντάξεως για το χρονικό διάστημα 1.7.2000 έως 8.3.2003, καθώς και στη διαφορά μεταξύ καταβληθεισών και δικαιούμενων τρίμηνων συντάξεων για το χρονικό διάστημα από 9.3.2003 έως 8.6.2003.

5. Η ένδικη αγωγή, η συζήτηση της οποίας αναβλήθηκε για την παρούσα δικάσιμο με την 861/2024 απόφαση του Τμήματος αυτού, καθώς και η κύρια παρέμβαση πρέπει να συνεκδικασθούν λόγω συναφείας και να εξετασθούν περαιτέρω, παρά τη δικονομική απουσία της ενάγουσας και των παρεμβαίνόντων, οι οποίοι εμφανίσθηκαν στο ακροατήριο και ζήτησαν τη συζήτηση της υπόθεσής τους.

6. Από τη διάταξη του άρθρου 105 Εισ.Ν.Α.Κ., με την οποία θεσπίζεται η ευθύνη του Ελληνικού Δημοσίου προς αποζημίωση από τις παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του, κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, συνάγεται ότι ο συνταξιούχος του Δημοσίου δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από την παράνομη άρνηση της Διοίκησης να αναπροσαρμόσει αυξητικώς τη σύνταξή του, για τον προσδιορισμό του ύψους της οποίας (ζημίας) και μόνο λαμβάνεται υπόψη το ποσό της σύνταξης που παρά τον νόμο δεν καταβλήθηκε (ΕλΣυν Ολ. 3297/2013, 3021/2012, 1346/2006, 1505/2005).

7. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (ΕλΣυν Ολ. 814/2004, 486, 487, 2594/2016), οι διατάξεις των ν.2838/2000 (Α' 179) και 3016/2002 (Α' 110) εφαρμόζονται στους συνταξιούχους στρατιωτικούς από της ισχύος αυτών και όχι από 1.10.2005, όπως ειδικότερα ορίζεται στον ν. 3408/2005 (Α' 272).

8. Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο δικαιοπάροχος της ενάγουσας, εισήχθη στη Σχολή Τεχνικών Αεροπορίας στις 2.2.1949 και ονομάσθηκε Σμηνίας στις 14.6.1951. Έκτοτε, υπηρέτησε συνεχώς, προαγόμενος από βαθμό σε βαθμό, μέχρι την προαγωγή του στο βαθμό του Αντισμήναρχου, με τον οποίο αποστρατεύθηκε κατόπιν αίτησής του με το από 28.11.1979 π.δ. (Φ.Ε.Κ. Γ'/.....). Ακολούθως, με την/1980 πράξη της 11ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους κανονίστηκε σε αυτόν σύνταξη

με βάση την από έτη 40, μήνες 4, ημέρες 16 συνολική συντάξιμη υπηρεσία του - εκ της οποίας πραγματική υπηρεσία από έτη 30, μήνες 10 και ημέρες 16 - και βασικό μισθό Αντισμηνάρχου, προσαυξημένο με επίδομα χρόνου υπηρεσίας 76%, σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες μισθολογικές και συνταξιοδοτικές διατάξεις. Μετά τον θάνατο του ως άνω στρατιωτικού συνταξιούχου στις 8.3.2003 (σχ. το αντίγραφο της/...../2003 ληξιαρχικής πράξης θανάτου της ληξίαρχου του Δήμου.....), με την/2003 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους κανονίστηκε στην ενάγουσα μηνιαία στρατιωτική σύνταξη κατά μεταβίβαση λόγω θανάτου του συζύγου της, πληρωτέα από 9.6.2003. Περαιτέρω, με την/7.7.2006 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση του άρθρου 8 του ν. 3408/2005, αναπροσαρμόστηκε οίκοθεν η σύνταξη της ενάγουσας από 1.10.2005 με βάση τον βασικό μισθό Σμηνάρχου, προσαυξημένο κατά το 1/3 της διαφοράς μεταξύ αυτού και του βασικού μισθού Ταξιάρχου, κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 2838/2000, όπως αυτό ίσχυε μετά την αντικατάστασή του από την παρ. 3 του άρθρου 37 του ν. 3016/2002 και της παρ.1 του άρθρου 8 του ν. 3408/2005. Τέλος, με την/31.8.2006 αίτησή της προς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους η ήδη ενάγουσα ζήτησε την αναπροσαρμογή της σύνταξης τόσο του δικαιωπαρόχου της όσο και της ίδιας σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002, αναδρομικά από την έναρξη ισχύος τους. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την/17.10.2006 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, χωρίς νέα ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης, αλλά με αναφορά στη διενεργηθείσα με την ως άνω (...../7.7.2006) πράξη της αναπροσαρμογή.

9. Με την 654/2019 απόφαση του τότε αρμοδίου ΙΙΙ Τμήματος του Δικαστηρίου, στις σκέψεις της οποίας και η παρούσα αναφέρεται, έγινε δεκτή εν μέρει η ασκηθείσα κατά σώρευση στο ίδιο δικόγραφο με την κρινόμενη αγωγή έφεση της ήδη ενάγουσας, μεταρρυθμίσθηκε η εκτιμώμενη από το Δικαστήριο ως προσβληθείσα/7.7.2006 πράξη αναπροσαρμογής της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και ανακαθορίσθηκε η σύνταξη αυτής με βάση τον βασικό μισθό Σμηνάρχου προσαυξημένο κατά το 1/3 της διαφοράς μεταξύ αυτού και του βασικού μισθού Ταξιάρχου από 1.7.2003. Με την ίδια απόφαση, στο πλαίσιο εκδίκασης της σωρευθείσας στο αυτό δικόγραφο και ήδη ένδικης αγωγής, μεταξύ άλλων κρίθηκε ότι η αγωγή αυτή είναι νόμω βάσιμη για το χρονικό διάστημα από 1.1.2001 έως 30.6.2003. Και τούτο δε διότι, α) ο συντάξιμος μισθός που δικαιούτο ο δικαιωπάροχος της ενάγουσας κατά τον κρίσιμο χρόνο ήταν, από 1.7.2000 έως 30.6.2002, ο βασικός μισθός του βαθμού Σμηνάρχου και από 1.7.2002 ο βασικός μισθός του βαθμού Σμηνάρχου συν ένα τρίτο της διαφοράς μεταξύ του βασικού μισθού του βαθμού αυτού και του βαθμού Ταξιάρχου, με βάση τον οποίο, άλλωστε, έπρεπε να μεταβιβαστεί η σύνταξη του ανωτέρω στην

ενάγουσα, β) μετά την μερική παραδοχή της ως άνω έφεσης, δεν υφίσταται πλέον η επικαλούμενη από την ενάγουσα και επαχθείσα εξαιτίας της ως άνω/7.7.2006 πράξης της 44ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ζημία για το από 1.7.2003 έως 30.9.2005 χρονικό διάστημα, αφού αποκαταστάθηκε αναδρομικώς η τρωθείσα με την κατά τα ανωτέρω παράνομη πράξη νομιμότητα, αιρουμένων αναδρομικώς και των οικονομικών συνεπειών αυτής για το διάστημα από 1.7.2003 έως 30.9.2005, γ) για δε το χρονικό διάστημα από 1.10.2005 έως 31.12.2005 η σύνταξη αυτής αναπροσαρμόσθηκε νομίμως, αφού η μερική καταβολή σε δόσεις της αναγνωριζόμενης αξίωσής της συνιστά θεμιτό περιορισμό του σχετικού δικαιώματος, ο οποίος επιβάλλεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος και δεν θίγει τον πυρήνα του δικαιώματος του συνταξιούχου και δ) λαμβανομένου υπόψη του χρόνου υποβολής της/31.8.2006 αίτησης της ενάγουσας και του χρόνου άσκησης της έφεσης – αγωγής (12.12.2006), η αξίωση του χρονικού διαστήματος από 1.7.2000 έως 31.12.2000 είχε παραγραφεί, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 90 του ν.2362/1995. Περαιτέρω, με την ίδια απόφαση κρίθηκε ότι το παρεπόμενο αγωγικό αίτημα για επιδίκαση τόκων είναι νόμιμο, το τόκοι δε υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο επιδικίας που ισχύει για τις οφειλές του Δημοσίου από την επίδοση της αγωγής, και αναβλήθηκε η έκδοση οριστικής απόφασης, προκειμένου να συμπληρωθούν τα στοιχεία του φακέλου με αναλυτική βεβαίωση της αρμόδιας Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σχετικά με τα ποσά των συντάξεων που καταβλήθηκαν στον δικαιούχο της ενάγουσας καθώς και στην ίδια την ενάγουσα, τόσο υπό την ιδιότητα αυτής ως κληρονόμου αλλά και ως κατά μεταβίβαση δικαιούχου σύνταξης κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2001 έως 30.6.2003, καθώς και τα ποσά των συντάξεων που θα είχαν καταβληθεί σε αυτούς κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, εάν η σύνταξή τους είχε αναπροσαρμοστεί σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 και ειδικότερα, από 1.1.2001 έως 30.6.2002 με τον βασικό μισθό του Σμηνάρχου (δυνάμει του άρθρου 6 παρ. 3 περ. γ του ν.2838/2000, όπως αυτός ίσχυε αρχικώς σε συνδυασμό με το άρθρου 42 παρ. 5 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων) και από 1.7.2002 έως 30.6.2003 με τον βασικό μισθό του Σμηνάρχου προσαυξημένο κατά το 1/3 της διαφοράς μεταξύ αυτού και του βασικού μισθού Ταξιάρχου (δυνάμει του άρθρου 6 παρ. 3 περ. ια του ν.2838/2000, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του από τη διάταξη του άρθρου 37 παρ.3 του ν.3016/2002). Ήδη στα στοιχεία του συνταξιοδοτικού φακέλου της ενάγουσας υπάρχει η/2021 τροποποιητική πράξη της Δ' Διεύθυνσης Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του e-ΕΦΚΑ, εκδοθείσα σε εκτέλεση της 654/2019 απόφασης του Δικαστηρίου, δυνάμει της οποίας ανακαθορίσθηκε η σύνταξη της ενάγουσας από 1.7.2003 έως 30.9.2005, με βάση τον νόμιμο βασικό μισθό.

10. Ενόψει του χρόνου υποβολής της ένδικης κύριας παρέμβασης (κατάθεση στις 28.2.2024 και κοινοποίηση στο εναγόμενο την 1.3.2024) και της μη επίκλησης και απόδειξης από τους παρεμβαίνοντες διακοπικών της παραγραφής γεγονότων, η κληρονομική αξίωση αυτών για το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 8.3.2003 έχει σε κάθε περίπτωση παραγραφεί (III Τμ. 1970/2020). Ενώ, για το χρονικό διάστημα από 9.3.2003 έως 8.6.2003 οι ανωτέρω δεν έχουν νόμιμη αξίωση για τη λήψη μέρους των τρίμηνων συντάξεων του θανόντος πατρός τους, για τον λόγο ότι δεν αποτελούν δικαιούχους σύνταξης κατά μεταβίβαση (άρθρο 57 παρ. 5 π.δ/τος 169/2007). Επομένως, ανεξαρτήτως του ότι οι παρεμβαίνοντες δεν αποδεικνύουν το κληρονομικό τους δικαίωμα, καθώς δεν έχουν προσκομίσει ενώπιον του Δικαστηρίου τα σχετικά δικαιολογητικά (πιστοποιητικό περί μη αποποίησης κληρονομίας και μη αμφισβήτησης του κληρονομικού τους δικαιώματος), η κύρια παρέμβαση πρέπει, προεχόντως για τους ανωτέρω λόγους, να απορριφθεί.

11. Προς εκτέλεση της προαναφερθείσας 654/2019 απόφασης του πρώην III Τμήματος του Δικαστηρίου προσκομίσθηκε στο Δικαστήριο η με αρ. πρωτ. ΕΦΚΑ/...../16.3.2022 βεβαίωση της Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα του ΕΦΚΑ (αρ. πρωτ. ΕλΣ/29.3.2022), η οποία περιέχει ουσιώδεις παραλήψεις, ως προς τον υπολογισμό των ληφθέντων και δικαιούμενων ποσών κατά το χρονικό διάστημα από 9.3.2003 έως 8.6.2003 κατά το οποίο η ενάγουσα ελάμβανε πλήρεις τρίμηνες συντάξεις. Κατόπιν τούτων το Δικαστήριο προβαίνει στον υπολογισμό των αξιώσεων της ενάγουσας τόσο ως κληρονόμου, όσο και ως κατά μεταβίβαση δικαιούχου, με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας. Με βάση τον εν λόγω υπολογισμό, τα ακαθάριστα ποσά σε ευρώ, που ο δικαιοπάροχος της ανωτέρω καθώς και η ίδια εισέπραξαν ως σύνταξη μηνιαίως αλλά και συνολικώς (συνυπολογιζομένων των αναλογούντων δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και του επιδόματος αδειάς) και μη συνυπολογιζομένων των λοιπών επιδομάτων κατά το επίδικο χρονικό διάστημα και αυτών που θα έπρεπε να είχαν λάβει κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, είναι αυτά που αναγράφονται στους κατωτέρω πίνακες. Σημειώνεται ότι α) για το χρονικό διάστημα από 1.1.2001 έως την ημέρα θανάτου του δικαιοπαρόχου της ενάγουσας, το δικαιούμενο ποσό πρέπει να υπολογισθεί καταβλητέο σε αυτήν κατά τον λόγο της κληρονομικής της μερίδας, β) για το χρονικό διάστημα από 9.3.2003 έως 8.6.2003, η ενάγουσα ως κατά μεταβίβαση δικαιούχος λαμβάνει το σύνολο των δικαιούμενων διαφορών τριμήνων συντάξεων (άρθρο 57 παρ. 5 π.δ/τος 169/2007), επομένως το δικαιούμενο ποσό υπολογίζεται καταβλητέο σε αυτήν στο ακέραιο και γ) για το χρονικό διάστημα από 9.6.2003 έως 30.6.2003 η ενάγουσα, ως κατά μεταβίβαση δικαιούχος λαμβάνει τη σύνταξη που αντιστοιχεί στα 7/10 της σύνταξης που δικαιούτο ο θανών σύζυγός της, επομένως με τον ίδιο τρόπο υπολογίζονται και οι δικαιούμενες διαφορές. Για το τελευταίο αυτό χρονικό διάστημα από τον

A) Συντάξιμες αποδοχές δικαιιοπαρόχου

[illegible][illegible]

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ				ποσοστό χρονοεπιδό ματος (%)		χιλιοστά			
				60		800			
		Χρονικό διάστημα	Βασικός μισθός	Επίδομα χρόνου υπηρεσίας	Σύνολο συντάξιμων αποδοχών	Ύψος μηνιαίας σύνταξης	Μήνες	Σύνολο (δραχμές)	Σύνολο (ευρώ)
ΣΜΗΝΑΡΧΟΣ +1/3 ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ		9.3.2003- 8.6.2003	1.035,53 €	621,32 €	1.656,85 €	1.325,48 €	3,5		4.639,17 €
									4.639,17 €

Γ) Συντάξιμες αποδοχές κατά μεταβίβαση δικαιούχου

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ				ποσοστό χρονοεπιδό ματος (%)		χιλιοστά	ποσοστό μεταβίβασης			
				60		800	7/10			
		Χρονικό διάστημα	Βασικός μισθός	Επίδομα χρόνου υπηρεσίας	Σύνολο συντάξιμων αποδοχών	Ύψος μηνιαίας σύνταξης	Σύνταξη μεταβίβασης	Μήνες	Σύνολο (δραχμές)	Σύνολο (ευρώ)
ΑΝΤΙΣΜΗΝΑΡΧΟΣ		9.6.2003- 30.6.2003	872,03 €	523,22 €	1.395,25 €	1.116,20 €	781,34 €	0,73		570,38 €
										570,38 €

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ				ποσοστό χρονοεπιδό ματος (%)		χιλιοστά	ποσοστό μεταβίβασης			
				60		800	7/10			
		Χρονικό διάστημα	Βασικός μισθός	Επίδομα χρόνου υπηρεσίας	Σύνολο συντάξιμων αποδοχών	Ύψος μηνιαίας σύνταξης	Σύνταξη μεταβίβασης	Μήνες	Σύνολο (δραχμές)	Σύνολο (ευρώ)
ΣΜΗΝΑΡΧΟΣ +1/3 ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ		9.6.2003- 30.6.2003	1.035,53 €	621,32 €	1.656,85 €	1.325,48 €	927,83 €	0,73		677,32 €
										677,32 €

12. Από τους υπολογισμούς αυτούς προκύπτει ότι η διαφορά μεταξύ του ποσού των ληφθεισών και του ποσού των δικαιουμένων συντάξεων του δικαιοπαρόχου αυτής για το χρονικό διάστημα από 1.1.2001 έως 8.3.2003 ανέρχεται σε (36.252,70 ευρώ – 31.642,48 ευρώ =) 4.610,22 ευρώ (ποσό το οποίο δεν διαφοροποιείται ουσιωδώς κατά το μέρος τούτο σχετικά με τα όσα μνημονεύει η ως αν προσκομισθείσα βεβαίωση), οι τρίμηνες αποδοχές που έπρεπε να λάβει η ενάγουσα κατά το χρονικό διάστημα από 9.3.2003 έως 8.6.2003 ανέρχονται σε (4.639,17 ευρώ – 3.906,69 ευρώ =) 732,48 ευρώ, η δε διαφορά μεταξύ του ποσού των ληφθεισών και του ποσού των δικαιουμένων συντάξεων της ενάγουσας υπό την ιδιότητα της κατά μεταβίβαση δικαιούχου ανέρχεται σε (677,32 ευρώ - 570,38 ευρώ =) 106,94 ευρώ. Ενόψει αυτών, η ενάγουσα έχει βάσιμη αξίωση κατά του Δημοσίου α) για το ποσό των 4.610,22 ευρώ κατά το λόγο της κληρονομικής της μερίδας ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος για την κινητή περιουσία του δικαιοπαρόχου αυτής, αφού κατά τον ερμηνευτικό κανόνα του άρθρου 949 Α.Κ. στην «κινητή περιουσία» περιλαμβάνονται «και όλες οι απαιτήσεις» (1820 Α.Κ.), β) για το ποσό

των 732,48 ευρώ που συνιστούν τρίμηνες αποδοχές συντάξεων υπό την ιδιότητα της συζύγου καθώς και γ) για το ποσό των 106,94 ευρώ υπό την ιδιότητα της κατά μεταβίβαση δικαιούχου στρατιωτικής σύνταξης. Για τα δύο τελευταία ποσά η αξίωσή της ανέρχεται συνολικώς σε 839,42 ευρώ. Τα ανωτέρω ποσά οφείλονται εντόκως στην ενάγουσα με το νόμιμο επιτόκιο από την επίδοση της αγωγής, στις 13.12.2006.

13. Όσον αφορά την ηθική βλάβη, το αίτημα της αγωγής είναι απορριπτέο ως προδήλως αβάσιμο, διότι δεν αποδεικνύεται ότι η ανωτέρω ή ο δικαιοπάροχος της υπέστησαν προσβολή της προσωπικότητάς τους από την παράνομη άρνηση της διοίκησης να προβεί στην ως άνω αναπροσαρμογή της σύνταξής τους.

14. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή. Ενώ πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της η παρέμβαση.

15. Κατ' εκτίμηση των περιστάσεων το εναγόμενο πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας και των παρεμβαινόντων (άρθρο 314 παρ. 3 εδ. β' του ν. 4700/2020).

16. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η συνταξιοδοτική διοίκηση δεν κωλύεται, στο πλαίσιο της συμμόρφωσης προς το περιεχόμενο της παρούσας απόφασης (βλ. άρθρα 95 παρ. 5 του Συντάγματος και ν. 3068/2002, Α' 274) να προβεί σε εκκαθάριση του οφειλόμενου ποσού, αφαιρώντας όσα ποσά έχουν ήδη τυχόν καταβληθεί στον δικαιοπάροχο της ενάγουσας, τους κληρονόμους του και την ενάγουσα για την ίδια ιστορική και νομική αιτία.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα α) το ποσό των 4.610,22 ευρώ, κατά τον λόγο της κληρονομικής της μερίδας και β) το ποσό των 839,42 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας και των παρεμβαινόντων.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε με τηλεδιάσκεψη στις 17 Ιανουαρίου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΠΠΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου,
στις 14 Μαρτίου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ